

מ"ת 42933/09/20 - מדינת ישראל נגד עבד אבו עסא

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 42933-09-20 מדינת ישראל נ' אבו עצה(עציר)

בפני	כבוד השופט אבישי כהן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	עבד אבו עסא (עציר)
משיב	באמצעות ב"כ עו"ד אייל אביטל

החלטה

1. בפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים כנגדו לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים], תשנ"ו-1996.

2. כתב האישום כנגד המשיב כולל שני אישומים.

במסגרת האישום הראשון מתואר אירוע פריצה וגניבה ממפעל באשקלון מיום 21.8.20 בו היה המשיב שותף לביצוע הפריצה והגניבה יחד עם אחרים. במסגרת כתב האישום מפורטות האזנות סתר הכוללות שיחות בין המשיב לשותפים האחרים. בגין האישום הראשון מיוחסות למשיב עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, פריצה לבניין שאינו מגורים לשם ביצוע גניבה, גניבה והיזק לרכוש במזיד.

במסגרת האישום השני מתואר אירוע פריצה וגניבה ממפעל באשדוד מיום 28.8.20 בו לכאורה היה המשיב שותף לביצוע העבירות יחד עם אחרים. כתב האישום מפרט האזנות הסתר בהן שיחות בין המשיב לאחרים אשר היו שותפים לפריצה ולגניבה וכן תיאור תפיסתו של אחד המעורבים. בגין אישום זה מיוחסות למשיב עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, פריצה לבניין שאינו מגורים לשם ביצוע גניבה, גניבה, היזק לרכוש במזיד והחזקת כלי פריצה.

3. הצדדים חלוקים לגבי קיומן של ראיות לכאורה.

כאמור, עיקר הראיות נגד המשיב מצוי בביצוע האזנות סתר, שיחות רבות בין המשיב למעורבים השונים, בהם נשמעים הדוברים בסמוך לתכנון וביצוע אירועי הפריצה. כמו כן במהלך הפריצה נשמע המשיב מדריך טלפונית את הפורצים בפועל, איך להיכנס, מהיכן להיכנס, מה לקחת, מוודא כי הדברים אכן נעשו וכי הצליחו להעמיס את ה"סחורה" המתבקשת, לבסוף מוודא המשיב את יציאתם מהמקום.

4. ב"כ המבקשת מפנה לחומר החקירה המצוי בתיק לגבי האירוע מיום 21.8.20, הודעת המודיע על ההתפרצות לבית העסק, דו"חות הפעולה של הסיירים שהגיעו למקום ופגשו במודיע, שמסר כי מאבטח מבית עסק סמוך העביר לו סרטון בו נראה השער נפתח ונסגר, נראה שפרצו לעסק. ציוד נלקח מבית העסק, מנעולים חתוכים, המלגזות הוזזו ממקומן. ישנה מצלמה מבית העסק שלא נלקחה ונצפות דמויות המגיעות בלילה שבין 21.8 ל 22.8 רעולי פנים עם כפפות ומסיכות מסתובבות בין המלגזות.

המבקשת טענה כי המדובר ברשת עבריינית שכללה מספר מעורבים, ומזה תקופה נערכו האזנות סתר, עוד הוסיפה כי מהאזנות סתר, בהן נשמע המשיב, עולה כי הוא משמש כ"קמב"צ" (קצין המבצעים) של ה"אירוע".

5. המבקשת הסבירה בנוגע להליך זיהוי קולו של המשיב כך שלכל שיחה יש השוואת קול ספציפית שבוצעה על ידי אדם מיומן ובכל שיחה כזו המשיב זוהה על פי קול, בוצעה השוואת קול ולטענת המבקשת המשיב גם מזדהה בשמו.

המבקשת הסבירה כי בהאזנות הסתר נקלטו גם שיחות חולין שהמשיב מנהל עם בני משפחתו, הפנתה לשיחה מעמדה 336 שיחת חולין בין המשיב לבנו, משם נדגם קולו. בנוסף נערכה שיחת חולין בין המשיב לחוקר בערבית, ממנה לקחו דגימה ונערכה השוואת קול על ידי שוטר מומחה.

6. בנוסף, ציינה המבקשת כי לגבי האירוע מיום 22.8.20, קיימת האזנת סתר במסגרתה תועדה שיחה מטלפון 676 ששייך לאחר, שכנראה תפקידו במארג העברייני הוא נהג. במסגרת השיחה נשמע האחר-הנהג משוחח בטלפון ומעביר את הטלפון למשיב, באותו השלב הנהג והמשיב מאוכנים בתל שבע. לאחר מכן מאוכן הנהג באזור אשקלון, בעוד המשיב משוחח בטלפון מספר 828 (המשויך לו), כאשר הוא נשאר מאוכן בתל שבע. הנהג משוחח עם המשיב כאשר מגיע לאשקלון, ואז נמצא הנהג מאוכן ליד אדהם, שנכח בזירה גם כן, לאדהם משויך מספר 492.

המבקשת ציינה כי המשיב לא נמצא בזירה באישום הראשון אלא רק משוחח עם האחרים, מ- 3 מספרים שונים: 828 השייך לו, 676 השייך לנהג ו- 329 ששייך לעימאד, שבתחילת האירוע מאוכן בתל שבע ולאחר חצות נשמע משוחח עם המשיב.

מלבד השניים הללו ישנו תצפיתן 698 ויש את אדהם ששניהם משעה 20:00 מאוכנים בזירת ההתפרצות ומשוחחים עם המשיב, באמצעות מכשיר הטלפון של המשיב ובאמצעות מכשיר הטלפון של האחר כאשר שהה עם המשיב.

7. לגבי האירוע מיום 28/8, ציינה המבקשת כי לפי מידע מודיעיני ולפי דו"ח צפייה ממסוק, נצפתה משאית נוסעת מכיוון רמלה-לוד מאזור המחלף עד שמגיעה לאיזשהו מתחם. נצפים 3 אנשים פורקים מהמשאית, מתחילים להוריד את הסחורה, המסוק מכווין את הכוחות אליהם. הכוחות נפרסו מבעוד מועד באשדוד. עם הגעת הכוחות, השלושה בורחים, אחד מהם אייד שנתפס במקום כאשר השניים האחרים ברחו. נגד אייד הוגש כתב אישום ובקשה למעצרו עד תום ההליכים.

אייד נתפס ובכליו מפתחות המשאית, אותרה הסחורה שנגנבה בהתפרצות לעסק שהייתה במשאית ומחוצה לה. במהלך מעצרו נתפס טלפון שמסתיים בספרות 895. ממחקר תקשורת עלה שקיים קשר בין המספר של אייד לשני מספרי טלפון אשר משמשים את המשיב - 053 ו-772. המבקשת ציינה שגם לגבי שיחות אלו בוצעה השוואת קול.

8. עוד הוסיפה המבקשת וטענה ששילוב תוכן השיחות עם הממצאים בשטח מעלה שקיים קשר בין שני האירועים, באירוע הראשון משוחח המשיב עם אחרים לגבי מספרי תוכי ושמן מלגזות ואכן נגנבו מלגזות ובאירוע השני נתפסו על המשאית מספרי תוכי, וקיימת התאמה בין המספרים לאופי חיתוך המנעול בעסק אליו פרצו.

בנוסף, הפנתה המבקשת לאיכון המספרים המשוויכים למשיב, מספר 772 מאוכן בלוד, לאחר מכן באשדוד, זירת ההתפרצות ובהמשך הלילה מאוכן שוב באזור דרום. כמו כן, באישום השני החל מהשעה 01:00 מאוכן מספר 053 אשר משויך גם כן למשיב בתל שבע, ובשעה 2:00 באשדוד כאשר שב להביא לאחרים את הצידוד (כפי שנשמע בהאזנת הסתר), ובשעה 5:00 כאשר מאוכן באזור ראשון לציון מקבל שיחת טלפון שעלו עליהם, ומתדרך אותם מה לעשות ואכן המשאית נתפסת באופן זהה לאשר מפורט בתדרוך המשיב.

9. לטענת ב"כ המשיב לא קיים מארג ראיתי לכאורי, הקושר את המשיב לעבירות שכן בתיק החקירה קיים מסמך אחד בלבד בנוגע לזיהוי קול של המשיב ע"י שוטר, ללא כל תימוכין נוסף.

ב"כ המשיב, טען נחרצות כי המשיב לא הזדהה בשמו באף אחת מהשיחות, לטענתו קיים קושי בזיהוי קולו של המשיב שכן לא קיימת כל שיחה בה מזדהה בעצמו, אין כל סימן מיוחד שאכן המדובר במשיב. לא ניתן לבסס תיק רק על זיהוי קולי ויש צורך בראיות נוספות, גם אם נסיבתיות, שאינן קיימות בתיק זה.

כל שיש הוא מסמך של שוטר אשר מציין שהאזין ומזהה את המשיב.

ב"כ המשיב הפנה לפסיקה לפיה זיהוי קול על ידי משקלט טעון סיוע. בנוסף טען כי לא קיימת כל היכרות מוקדמת בין המשיב למשקלט, אין שיחת עוגן.

עוד הוסיף וטען ב"כ המשיב כי אין ראיות נוספות למעט מסמך המשקלט ולפיכך לא קיימות כלל ראיות לכאורה, הפנה לפסיקה תומכת.

דין והכרעה:

10. לאחר שעיינתי בתיק החקירה, שמעתי טענות ב"כ הצדדים ועיינתי בפסיקה שהוצגה לעיוני, אני סבור כי קמה תשתית ראיתית לכאורית בנוגע לעבירות המיוחסות למשיב.

11. כלל ידוע הוא כי בשלב המעצר עד תום ההליכים על בית המשפט לבחון הפוטנציאלי הראיתי של חומר הראיות ואין ביהמ"ש קובע ממצאים מזכים או מרשיעים (ראה בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**).

פ"ד נ (2) 133 (1996); בש"פ 10512/05 **פינר נ' מדינת ישראל** (24.11.05); בש"פ 826/08 **קשאש נ' מדינת ישראל** (14.2.08).

12. בפתח הדברים אציין כי לטעמי תוכן האזנות הסתר כפי שמפורטות בכתב האישום מציגות תמונה ברורה של קשירת קשר לביצוע התפרצות לעסק ועל אף העובדה כי מרבית הדברים נאמרים בקודים שונים, יש בתמונה הכוללת ללמד כי תוכן הדברים הינם בהקשר של מתן הוראות וביצוע הנחיות לביצוע התפרצות לבתי עסק וגניבה.

13. טענתו העיקרית של המשיב היא בשאלת הזיהוי ובנוגע לזיהוי המשיב כמי שעומד מאחורי השיחות המואזנות. לטענתו, לא נעשה זיהוי קולי כדבעי, משום כך אין להניח, שהמשיב הוא חלק מהדוברים בהאזנות הסתר ואין להניח שקיים קשר כלשהו בינו לבין יתר המעורבים.

הראיה המרכזית הקושרת את המשיב להאזנות הסתר היא השוואת קולות שנערכה בין שיחה 4 עמדה 561, שיחות 27,26 עמדה 336 ושיחות 16,15 עמדה 001 לבין דיסק חקירה מ"ט 406/20. זוהי קולו של הנחקר- המשיב שהינו זהה לקול בשיחות (ראה דו"ח השוואת קולות, אסעד חמוד מיום 13.9.20). בשיחה 4 עמדה 561, נשמע הילד אומר את שמו של המשיב "דוד עבד אלסלאם".

14. בחקירתו הראשונה של המשיב (07.09.20) שומר על זכות השתיקה אולם בחקירה שניה (מיום 09.09.20) כאשר מושמעות השיחות מכחיש שזהו קולו הנשמע בהקלטות (ראה שו' 154), וטוען לחפותו (ראה שו' 170 עד 180). ביתר החקירות (מיום 13.9.20 ומיום 14.9.20) שב ושותק בחקירה.

15. זיהוי אדם באמצעות קולו, הינה ראיה קבילה שניתן לבסס עליה מסקנות בפלילים. ראה דברי השו' זילברג בע"פ 87/53 אל- נבארי נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד ז 964 בעמ' 972 (1953): **"אין ספק בכך, כי זהותו של אדם ניתנת להיקבע, בוודאות גמורה, וללא התערבות ספק כל שהוא, באמצעות הכרת הקול בלבד"**.

במסגרת תהליך זיהוי קול של אדם נבחנים מאפייניו השונים של הקול (טון דיבור, דיקציה, תנועות קול, שימוש במילים מאפיינות וכו'),

"אין ספק בכך, כי זהותו של אדם ניתנת להיקבע בוודאות גמורה, וללא התערבות ספק כלשהוא, באמצעות הכרת הקול בלבד. מן המפורסמות היא, כי אדם מכירו מזהה את חברו על-ידי שמיעת קולו, בלי שיראהו כלל, ואין המכיר רחוש שכלל שמא קול זה, המוכר לו מקדמת דנא, 'שייך' למי שהוא אחר. אך אם יתבקש המכיר להסביר ולבאר במילים מפורשות, כיצד הכירו זה אתה ואישו את שיחו' הרי הוא – כפי שהניסיון מלמדנו – לא יוכל לעשותו כלל, איוכל לעשותו רק למקוטעין, והטעם לכך הוא: כי סגולת קולו של אדם, ברובו מכריע, כלכך אינדיבידואלית, כלכך 'חדפעמית' עד שלא נתייחד להן שמות וכינויים כלל באוצר המילים שלה שפה. זוהי האהבה המידית,

'טביעות עין אדקלא' בעברית:

השלמה והמוחלטת, הקרויה בלשון המקורות שלנו:
'טביעת העין שלה קול'."

16. הפסיקה מונה תנאים אשר בהתקיימם תתקבל ראייה של זיהוי קול ע"י אוזן כקבילה, זיהוי קול יכול להיעשות בדרכים שונות ובכלל זה זיהוי על ידי מתמללים העוסקים בהאזנה לשיחות, זיהוי כזה נעשה על ידי השוטר אסעד חמוד במקרה שבפני באופן שערך השוואה בין האזנות הסתר לבין האזנה להקלטת קולו של המשיב במהלך חקירה במשטרה. יודגש כי השוטר אסעד חמוד מעורב בהאזנה לכלל הפרשיה על כל המעורבים בה כך שנחשף לדקות ארוכות של האזנה למעורבים השונים ולפיכך הסיכוי לטעות בזיהוי קטן.

17. ראה בעניין זה ע"פ 5002/09 **מדינת ישראל נ' מאיר ז'אנו** (02.12.10): "צורת זיהוי נוספת, שאף היא הוכרה על-ידי הפסיקה, היא זו שנעשה בה שימוש במקרה שלפנינו, קרי - זיהוי של הדובר על-ידי מתמללים העוסקים בהאזנה לשיחות להן בוצעה האזנה כדין ומעידים על כך בפני בית-המשפט) ע"פ 2135/94 **אלפי נ' לוי** (5.9.95) (להלן: "עניין אלפי"); ע"פ 4211/91 **מדינת ישראל נ' אל מצרי** פ"ד מ"ז (5) 641, 624 (1993); ע"פ 5140/99 **וידאל נ' מדינת ישראל** פ"ד נו (2) 844 (2002) (להלן: "עניין וידאל"). נדמה לי, כי כוחו של זיהוי כזה חזק במיוחד, בפרשות שבהן היכרותם של המתמללים עם הדוברים נרכשה בהאזנה לשיחותיהם במשך תקופה ארוכה, משל היתה בניהם הכרות מוקדמת. אך ברור הוא כי ככל שהזיהוי מבוסס על האזנה ממושכת - הסיכוי לטעות בזיהוי קטן".

מן הכלל אל הפרט, - זיהוי קולי של המשיב בוצע בתיק החקירה על ידי אותו משקלט, אין מדובר בזיהוי קולי על בסיס שיחה אחת בלבד אלא לאור האזנה למספר שיחות בהן נשמע המשיב, מדובר בשיחות ממושכות ובהשוואה שלהן לשיחת העוגן בה הוזכר שמו של המשיב כמו גם השוואה להקלטת קולו של המשיב בחקירה בה דיבר.

יודגש, כי בית המשפט אינו מבין את השפה הערבית ולא מתיימר לשמש כמומחה לזיהוי קולי אולם בהאזנה שטחית לשיחות המוקלטות לרבות לשיחת הטלפון של המשיב עם משפחתו בה קיים זיהוי שמו, נמצאו סימנים המצביעים על התאמה באופי הקול של המשיב כאשר נשמע קול בעל צרידות מסוימת.

לטעמי בתיק הנדון היה מקום כי היחידה החוקרת תבחן בחיוב את האפשרות לביצוע זיהוי קולי ובחינת התאמה קולית באמצעי מעבדה כאשר זו עיקר השאלה שבמחלוקת והתיק מבוסס על נושא הזיהוי, אולם לא מצאתי כי בהעדר ביצוע כאמור יש כדי לכרסם במסד הראייתי הלכאורי. זיהוי המשקלט אשר מתבסס על האזנה למספר רב של שיחות בין כל המעורבים מקים בסיס איתן לקביעתו בנוגע לזיהוי הקולי של המשיב, בוודאי לשלב ראיתי זה.

18. בפסיקה נקבע זה מכבר כי זיהוי ע"י משקלט וטענות לעניין זיהוי קולו של נאשם מקומן להתברר במסגרת ההליך העיקרי, ראה בש"פ 562/18 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.18) - "**אלא שהלכה היא כי לזיהוי קול באמצעות "אוזן אדם" יינתן משקל ראייתי, אף אם זיהוי באמצעות השוואה במעבדה הוא זיהוי מדויק יותר (בש"פ 6541/17 כללאב נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (10.9.2017); בש"פ 6466/06 עקול נ' מדינת ישראל, פסקה ד (31.8.2006); בש"פ 5094/13 מחאמיד נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (24.7.2013)), כאשר טענות באשר לזיהוי קולו של נאשם, דינן להתברר במסגרת ההליך העיקרי ולא במסגרת ההליך המעצר**

(בש"פ 1017/16 ג'ית נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (17.2.2016); בש"פ 2649/11 עוואדה נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (14.4.2011)).

19. יוער, כי ב"כ המשיב ביקש במהלך הדיון להגיש מטעמו חוות דעת מקצועית לעניין הקושי בזיהוי קולי של המשיב, אולם לא מצאתי לנכון לאשר הגשת המסמך בשלב זה של ההליך. מדובר בחוות דעת מקצועית אותה יש לבחון בכור ההיתוך של בחינת הראיות במסגרת התיק העיקרי, אין בה בשלב זה כדי לכרסם באופן כלשהוא במסד הראייתי הלכאורי המצוי בתיק החקירה.

20. עוד נקבע בפסיקה כי די במחקרי תקשורת ושיוך טלפון לנאשם על מנת להניח תשתית ראייתית לכאורית ברמה הנדרשת בשלב זה. (בש"פ 4596/17 עלי אלטורי נ' מדינת ישראל (02.07.17)).

בנדון שבפני, כולל חומר החקירה ממצאים לפיהם נמצא המשיב מאוכן בסמוך ליתר המעורבים בתחילת האירוע הראשון המפורט בכתב האישום, כמו כן בסמוך למקום האירוע הפריצה השני. בנוסף קיים סינכרון בין תוכן השיחות לאיכונים ולממצאים שנמצאו בשתי הזירות.

21. נקודה נוספת לחיזוק הראיות מצויה בשתיקת המשיב בחקירותיו, וזאת בעיקר כאשר מוטח בו ליבת חומר החקירה. כידוע אין בכוחה של שתיקת נאשם כדי ליצור יש מאין, אולם יש בכוחה בכדי לחזק התשתית הראייתית הנסיבתית הקיימת (ראה בש"פ 7216/05 אגבריה נ' מדינת ישראל, בש"פ 1171/04 מדינת ישראל נ' שמעון (שמעיה) עמר).

22. מכל האמור לעיל, מצאתי שקיימת תשתית ראייתית לכאורית כנגד המשיב ביחס לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום בשני האישומים.

23. **עילת מעצר** - אמנם מדובר בעבירות רכוש, אולם עסקינן בעבירות רכוש ברף העליון שאין להפחית מחומרתן. העבירות בוצעו בתחכום רב ותוך הכנה מוקדמת על ידי המעורבים, שהמשיב נמנה עימם.

ביצוע שני האישומים בטווח זמן של שבוע ימים אחד מהשני בהשתתפות אותם מעורבים מצביעה כי מדובר על חוליה המבצעת את עבירות הרכוש באופן שיטתי וכדרך חיים ומכאן מתגברת המסוכנות.

במהלך ההתפרצויות נגרם נזק רב לבתי העסק, מבוצעת פעולה לתלישת המצלמות ולהסתרת ממצאים שעלולים לחשוף את זיהוי החוליה. המעורבים אינם מסתפקים בגניבת ציוד, מבוצעת חדירה למשרדים בעסק תוך גרימת נזק נוסף.

24. מסוכנותו של המשיב מתגברת נוכח זיהוי תפקידו במדרג המעורבים.

המשיב נתפס כמי שמנהל את אירועי ההתפרצות מאחור ונותן לאחרים לבצע את "העבודה שחורה" תוך כדי שמוודא כי גונבים את כל הציוד בלא להשאיר ציוד מאחור, ניכר מתוכן השיחות המפורטות בכתב האישום כי ניהול אירועי ההתפרצות מבוצעים על ידי המשיב לרבות ניהול הכוחות, הגעת כלי הרכב, התייחסות לפרטים ולבעיות העולות אד - הוק במהלך ביצוע ההתפרצויות.

כנגד המשיב תלוי ועומד מאסר מותנה בר הפעלה נוכח הרשעתו האחרונה משנת 2019 בעבירות דומות, וככל ויורשע בשני האישומים הרי שמדובר במאסר מותנה חב הפעלה.

25. לטעמי, קיים קושי רב במתן אימון במשיב לצורך שחרורו לחלופת מעצר וקיים ספק רב אם עובר את המשוכה הראשונה של מתן אמון בו במסגרת עמידה בתנאים מגבילים.

לפיכך, ככל ומתבקשת בחינתה של חלופת מעצר, יש לעשות זאת באמצעות שירות המבחן שיבצע הערכת מסוכנות למשיב ולאחריה יבחן את החלופה המוצעת.

ניתנה היום, ד' חשוון תשפ"א, 22 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.